

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.734/2024/6.
A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró
Dr. Dobó Viola bíró
Dr. Hajas Barnabás bíró
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
A felperes: felperes
(cím1)
A felperes képviselője: Dr. Farkas-Molnár Tibor kamarai jogtanácsos
Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(cím2)
Az alperes képviselője: Dr. Karmos Judit Mária kamarai jogtanácsos
A per tárgya: fogyasztóvédelmi ügy
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 105.K.701.052/2024/7. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 105.K.701.052/2024/7. számú ítéletét az indokolás részbeni módosításával hatályában fenntartja;
- kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A 70.000 (hetvenezer) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes által a cím3 alatt üzemeltetett kereskedelmi egységben az alperes nevében eljáró személyek próbavásárlást folytattak 2023. november 8-án. A 49.999 forintért megvásárolt egyéb1 márkájú televíziókészülékről (a továbbiakban: fogyasztási cikk vagy termék) kiállított jótállási jegy a fogyasztási cikk cikkszámát tartalmazta, azon a termék megnevezése és típusa, a fizetett vételár, valamint a gyártó neve nem szerepelt. A próbavásárláskor kiállított nyugta a gyártó kivételével tartalmazta ezeket az adatokat.

[2] Az alperes a hatósági ellenőrzés alapján a felperessel szemben hatósági eljárást indított, majd BP/2200/44-2/2024. számú határozatával a felperes terhére 50.000.000 forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki és kötelezte, hogy hiánytalan tartalmú jótállási jegyet bocsásson a fogyasztók rendelkezésére. Az alperes 2024. február 14. napján kelt BP/2200/44-4/2024. számú határozatával BP/2200/44-2/2024. számú határozatát a jogsértéssel érintett áru értéke tekintetében kijavította, megállapítva, hogy a termék vételára jelentős értéket képviselt.

[3] Az alperes határozatának indokolásában kifejtette, hogy a felperes a termékről hiányos jótállási jegyet állított ki, megsértve az egyes tartós fogyasztási cikkekre vonatkozó kötelező jótállásról szóló 151/2003. (IX.22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 3. § (3) bekezdés b), c) és h) pontjait. A közigazgatási jogvita szempontjából lényeges körben a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 47. § (1) és (5) bekezdéseire utalva megállapította, a tájékoztatási jellegű előírásra vonatkozó jogsértés a fogyasztók alapvető jogát súlyosan sértette, mert a hiányos jótállási jegy miatt nem tudhatják, hogy a termékre milyen idejű jótállás vonatkozik, de maga a termék sem beazonosítható. A jogsértés mértékét tekintve súlyosító körülményként értékelte, hogy a felperes minden jótállás köteles termék esetén hiányos jótállási jegyet állít ki, a jogsértés időtartamánál pedig, hogy a felperes jótállási tájékoztatása több mint két és fél éve jogsértő. A jogsértéssel érintett fogyasztók számát bizonyíthatóan két főben állapította meg, de megjegyezte, hogy a jogsértés hosszú időtartama miatt a jogsértés széles körben érinthette a fogyasztókat, az egynél több főt érintő jogsértés pedig súlyosító körülménynek tekinthető. Különös súllyal értékelte, hogy a hiányos jótállási jegy kiállítása miatt a felperest már hat korábbi alkalommal szankcionálta. Szintén súlyosító körülményként értékelte a termék, mint a jogsértéssel érintett áru értékét, amelyet a magyarországi nettó átlagkeresethez viszonyítva jelentős értékűnek minősített, ahogyan súlyosító körülményként értékelte a felperes gazdasági súlyát és az abból eredő fokozott felelősséget. Enyhítő körülményként a felperes ellenőrzés során mutatott együttműködését nevesítette.

A felperes keresete és az alperes védirata

[4] Az alperes határozatával szemben a felperes keresetet terjesztett elő, amelyben annak megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte a bírságkiszabás vonatkozásában. Állította, az alperes tévesen értékelte az Fgytv. 47. § (5) bekezdésében meghatározott mérlegelési szempontokat.

[5] Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[6] Az eljáró bíróság jogerős ítéletével az alperes kijavított határozatának a felperes terhére 50.000.000 forint fogyasztóvédelmi bírságot kiszabó rendelkezését megsemmisítette, és e körben az alperest új eljárásra kötelezte.

[7] Ítéletének indoklásában hangsúlyozta, hogy a felperes a terhére megállapított jogsértést (a gépi nyugtától elkülönülő jótállási jegy a Korm. rendelet 3. § (3) bekezdés b)-c) és h) pontjaiban szereplő adatokat nem tartalmazta), nem vitatta, a felperes kizárólag a fogyasztóvédelmi bírság kiszabását és az alperes mérlegelési jogkörének törvényességét vitatta keresetében. Utalt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdésére, és az Fgytv. 47. § (5) bekezdésére.

[8] Kiemelte, az alperes okszerűtlenül mérlegelte a jogsértést súlyosnak abból kiindulva, hogy a Korm. rendelet 3. § (3) bekezdésének b)-c) és h) pontjainak meg nem felelő jótállási jegy a fogyasztó alapvető jogait sérti, mely által sem a termék, sem a jótállás időtartama nem lesz később beazonosítható. Rámutatott, kétségtelen, hogy a bírói gyakorlat szerint a jótállási jegy kötelező tartalmi elemeit magának a jótállási jegynek kell tartalmaznia, ebből azonban nem következik az, hogy a hiányos tartalmú jegy a fogyasztó jogait eleve súlyosan sérti, és emiatt a Korm. rendeletnek maradéktalanul meg nem felelő jótállási jegy az Fgytv. 47. § alkalmazásában is automatikusan súlyos jogsértés. A jogsértés miatt alkalmazott jogkövetkezmény mérlegelése az ügy összes lényeges tényeinek értékelését feltételezi, ami nem egyenértékű a jótállási jegy hiányainak felsorolásával és az esetleges, absztrakt, de valószínűtlen élethelyzetek leírásával. Hangsúlyozta, a konkrét próbavásárlásnál az alperes okszerűtlenül hagyta figyelmen kívül, hogy – bár a jótállási jegy valóban hiányos volt – a felperes a jótállási jeggyel együtt átadta a gépi nyugtát, ami a jótállási jeggyel együtt, de utóbbi nélkül is alkalmas lett volna egy esetleges későbbi jótállási igény érvényesítésére, és viszont: a vásárlás napja és a cikkszám ismeretében gépi nyugta nélkül is visszakereshető a termék megnevezése és vételára a felperes nyilvántartásaiból.

[9] Rámutatott, a jogsértés mértéke kapcsán az alperes azt tekintette súlyosító körülménynek, hogy a nem megfelelő tartalmú jótállási jegy a felperes által árusított minden – vagyis a próbavásárlással nem érintett – jótállás köteles termékre fennáll. Ennek ellenére határozatban semmivel nem indokolta, hogy a Korm. rendelet mely rendelkezései hiányoztak a felperes által értékesített más termékek jótállási jegyeiről akár a próbavásárlás idején, akár a határozat meghozatalakor. Az indoklás e részben bizonyítás nélkül tett végletesen induktív (egy esetről az összesre való) következtetés, ami bizonyítottság hiányában önmagában is az ügy érdemére kiható jogszabálysértés.

[10] A fogyasztói kör érintettsége körében hangsúlyozta, a határozat indokolása e téren bizonytalan (mert feltételes módot alkalmaz), ellentmondásos [mert egyrészt azt tartalmazza, hogy a jogsértés bizonyíthatóan két főt (a felügyelőket) érintett, ugyanakkor – csak a jogsértés időtartamánál tett megállapítással összefüggésbe hozható módon – megjegyzésként és feltételesen a fogyasztók széles körének „esetleges” érintettségét tekinti

súlyosító körülménynek] és mindezek okán okszerűtlen. A két fő érintettségét tekintve arra az álláspontra helyezkedett, hogy a határozat bizonyítatlan, mert egyetlen fogyasztási cikk megvásárlása esetén az érintett fogyasztók számát nem az határozza meg, hogy a vevő társaságában hány személy tartózkodik. Amennyiben az alperes egyetlen jogügylet fogyasztójának több személyt tekint, bizonyítania kell, hogy az Fgytv. 2. § 10. pontjában meghatározott feltételnek minden egyes személy megfelel, ellenkező esetben a jogsértést kirívóan okszerűtlen és lényegtelen tények súlyosítják (pl. ha egy terméket egyetlen személy vásárol nagy társaság kíséretében). Kiemelte, az alperes nem bizonyította, hogy a próbavásárlás során mindkét felügyelő valóban fogyasztóként lépett fel, erre utaló adatot a jegyzőkönyv sem tartalmaz.

[11] Arra is hivatkozott, hogy az alperes kirívóan okszerűtlenül állapította meg a jogsértés időtartamát is, hiszen a próbavásárlás tárgya nem a felperes többéves kereskedelmi gyakorlatának, hanem egyetlen ügylethez kapcsolódó jogszabályi kötelezettség(ek) teljesítésének az ellenőrzése volt, és a hatósági eljárásban is csak az erről szóló bizonyítási eszközök kerültek felhasználásra. A jogsértés időtartama ezért okszerűen a próbavásárlás időtartamánál sem lehet hosszabb.

[12] Kifejtette, a felperes alappal állította, hogy az alperes semmilyen bizonyítást nem teljesített arra, hogy a Korm. rendeletet sértő felperesi gyakorlat általános lenne, hiszen a perbeli ügyben mindössze egyetlen jótállási jegy megvizsgálására került sor. Az alperes ehhez képest a felperes általánosan jogsértő gyakorlatát olyan adatokra – korábbi hatósági ügyek száma és a legelső ügy időbelisége – alapozta, amelyek az Fgytv. 47. § (5) bekezdés c) pontja alatt önálló mérlegelési szempontként, nem pedig a konkrét jogsértés mértékét és időtartamát fémjelző tényként értékelendők.

[13] Arra is hivatkozott, hogy az alperes ugyan a jogsértéssel érintett áru értékére vonatkozó indokolásrészt kijavította, azonban az indokolás így is okszerűtlen, ugyanis azt, hogy melyik fogyasztónak mi a jelentős érték, viszonylagos. Az alperes fogyasztóvédelmi hatásköre ugyanakkor a magyarországi nettó átlagkereset többszörösét kitevő értékű árukra is kiterjed, ezért a nettó átlagkereset egytizedét kis mértékben meghaladó értékű árut nem lehet okszerűen eleve jelentős értékűnek tekinteni, majd ezt a bírságkiszabás során súlyosító szempontként figyelembe venni.

[14] Az új eljárásra előírta, hogy az alperesnek döntenie kell arról, hogy a bírságkiszabás szükséges-e a próbavásárlás során feltárt egyszeri jogsértés miatt. Amennyiben az alperes bírságot szab ki, a bírság összege a perbelitől sokkal alacsonyabb mértékű lehet, figyelembe véve, hogy a jogsértés súlya és mértéke, valamint az áru értéke sem volt jelentős, a jogsértés rövid ideig tartott, az érintett fogyasztók száma pedig csekély. Kiemelte, súlyosító körülményként az Fgytv. 47.§ (5) bekezdésének c) pontja szerint a korábbi jogsértések, valamint a jelen perben nem támadott mérlegelési szempontok is változatlanul értékelhetők, de az új eljárásban alkalmazandó jogkövetkezmény meg kell, hogy feleljen a Kp. 85. § (4) bekezdésének.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[15] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Azt állította, hogy a jogerős ítélet sérti az Fgytv. 47. § (5)

bekezdésének a) és e) pontjait, a Korm. rendelet 1. § (3) bekezdését, a 3. § (1) bekezdésének b), c) és h) pontjait, a Kp. 2. § (4) bekezdését és a 85. § (5) bekezdését.

[16] Felülvizsgálati kérelmében kifejtette, hogy a jogerős ítélet sérti a Kúria Kfv.37.095/2023/4. számú ítéletében foglaltakat, mert az alperes határozatát annak ellenére semmisítette meg, hogy annak mérlegelése jogszerű volt, az alperes az egyedi ügy sajátosságait megfelelően, logikusan, a súlyukhoz igazodóan értékelte és a mérlegelés folyamatáról indokolásában számot adott. A Kúria Kfv.38.011/2015/3. számú ítéletének [11] bekezdésére is utalt, amelyben megállapította, hogy „[h]elytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a jogsértés súlyánál a fogyasztók vagyoni érdekének sérelmét figyelembe kell venni (...)”, valamint, hogy „[a]laptalanul állította a felperes, hogy a jogsértő állapot időtartama feltételezésekre alapítottan került megállapításra. A felperes nyilatkozta az ellenőrzés során, hogy a termék ára 2013. október 26-tól változott meg és a jogsértés időtartamát a hatóság ettől az időponttól a próbavásárlás időpontjáig helytállóan állapította meg.” Kifejtette, a jogerős ítélet azt kifogásolta, hogy a fogyasztók érkei sérelme körében okszerűtlenül értékelte súlyosító körülményként az alperes az igényérvényesítés/vagyoni érdek sérelmét, valamint azt, hogy az alperes nem bizonyította a jogsértés időtartamát és hogy e körben csak a próbavásárlás időtartamát lehet figyelembe venni. Hivatkozott a Kúria Kfv.37.328/2024/6. számú ítéletében foglaltakra, előadva, hogy az eljáró bíróság kirívóan okszerűtlen mérlegelés hiányában is felülmérlegelte az alperes határozatát, elvonva ezzel az alperes mérlegelési jogkörét. Álláspontja szerint a megismételt eljárásban a bíróság összege körében adott iránymutatásával a Fővárosi Törvényszék elvonta az alperes mérlegelési jogkörét, mert a bíróság összege kapcsán tett megállapítást. Hivatkozott a Kúria Kfv.37.617/2016/4. számú ítéletében foglaltakra, a jótállási jegyen kívül feltüntetett kötelező tájékoztatási adatok, valamint a próbavásárlás során eljáró felügyelők fogyasztói minőségének bizonyítása körében. Kiemelte, ebben az ítéletben a Kúria azt is megállapította – bár csak közvetetten –, hogy a jótállási jegy hiányossága érinti a fogyasztók jogait is. E megállapításnak ellentmond a jogerős ítélet azon megállapítása, hogy a jótállási jegy hiányossága (a nyugta átadása miatt) nem sérti a fogyasztók jogait.

[17] A jogerős ítélet azon megállapításával kapcsolatban, amely szerint a jótállási jegyből és a nyugtából a hiányzó adatok megismerhetőek voltak, ezáltal a jogsértés nem volt jelentős kihatással a fogyasztók igényérvényesítésére, hivatkozott az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa. tv.) 159. § (1) bekezdésére, valamint 166. § (1) bekezdésére, amelyben foglaltak értelmében az adóalany (vagyis a felperes) a termékértékesítéséről köteles számlát vagy nyugtát kibocsátani. Kifogásolta, hogy az eljáró bíróság a jogerős ítéletében nem adta indokát annak, hogy az alperesnek milyen módon kellett volna értékelnie, hogy a felperes a nyugta-kibocsátási kötelezettségének eleget tett. Érvélese szerint a jogszabályi előírások betartása minden vállalkozás számára alapvető kötelezettség, ezért a jogkövető magatartás tanúsítása – a nyugta kibocsátása kapcsán – enyhítő körülményként, vagy egyáltalán figyelembe veendő szempontként nem értékelhető.

[18] Hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.617/2016/4. számú ítéletének [17] pontjára, amely kimondta, hogy „[a]z alperes által hiányolt adattartalmat minden esetben a jótállási jegyen kell feltüntetni, a hiányolt adattartalom máshol való feltüntetése nem felel meg az R. 3. §-ában foglalt követelménynek, ezért a jogsértés helytállóan került megállapításra, azt az elsőfokú bíróság is helyesen ítélte meg.” Erre figyelemmel azt állította, hogy a jótállási jegy kötelező tartalmi elemeinek hiánya csorbítja a fogyasztó jogait. E körben hivatkozott az Fgytv. preambuluma, és az Fgytv.-ben rögzített öt fogyasztói alapjogra, melyek között megtalálható a vagyoni érdekek védelme, valamint a megfelelő tájékoztatáshoz fűződő jog is. Állította, a felperes magatartása mindkét alapjogot csorbította, egyrészt mert nem adott megfelelő tájékoztatást (hiányos jótállási jegy), másrészt e jogsértés a fogyasztói

igényérvényesítést is érintette, hiszen a hiányos tájékoztatás okán a fogyasztónak a vagyoni érdeke is sérülhet, mert esetlegesen a fogyasztó nem él fogyasztói jogával és a hiányos tájékoztatás miatt saját költségén javíttatja meg az esetlegesen meghibásodó televíziókészüléket. A fogyasztói alapjogok megsértése pedig egyértelműen súlyosító körülményként értékelhetők.

[19] A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 4. §-ában meghatározott átlagfogyasztó zsinórmértékének alkalmazhatósága kapcsán kiemelte, sem a Korm. rendelet, sem az Fgytv., sem más fogyasztóvédelmi jogszabály nem tartalmaz előírást annak kapcsán, hogy a jótállási jegy kötelező tartalmi elemei vonatkozásában vizsgálni kellene az átlagfogyasztó magatartását. Mindemellett az átlagfogyasztónak sem kell tisztában lennie a jogszabályi előírásokkal, így nem kell tudnia arról, hogy mikor hiányos a jótállási jegy. Azzal is érvelt, hogy a perbeli jótállási jegy 10. pontja egyértelműen rögzíti, hogy „jelen tájékoztatás irányadó, a nyugta hátoldalán szereplő jótállási jegyet kérjük figyelmen kívül hagyni.” Így tehát nem is foghat helyt azon felvetés, hogy a gépi nyugta is alkalmas a jótállás érvényesítésére, mert ugyan az igényérvényesítésre valóban alkalmas lehet – de jelen per tárgya nem a jótállási igény érvényesítése –, a megfelelő fogyasztó tájékoztatásra semmiképpen. Erre figyelemmel azt állította, hogy okszerűen vette figyelembe súlyosító körülményként a fogyasztói érdeksérelem körében azt, hogy a hiányos tartalmú jótállási jeggyel a felperes megsértette a fogyasztók jogérvényesítéshez fűződő jogát.

[20] A jogsértés mértéke kapcsán rámutatott arra, hogy a Fővárosi Törvényszék álláspontja ebben az ügyben eltér a Törvényszék saját korábbi álláspontjától, amelyet szintén a felperes és szintén a jótállási jegy hiányosságai kapcsán megállapított jogsértés ügyében alakított ki. Álláspontja szerint az, ha egy vállalkozás 2021 óta folyamatosan hiányos (olykor megtévesztő) tartalmú jótállási jegyeket ad át a fogyasztók részére még közel 3 év elteltével is, akkor azt nem lehet egyedi, egyszeri hiányosságként, tévedésként azonosítani. Állította, egyértelmű a kapcsolat e jogsértések között, így az alperes a jogsértés mértéke kapcsán okszerűen vette figyelembe, hogy a jogsértés már több éve megvalósul, mert ez az egyedi ügyre is kihatással van, a folyamatosan hiányos, jogsértő tartalmú jótállási jegy kapcsán egyszeri hibáról, emberi mulasztásról nem lehet szó. Rámutatott, a felperes piaci ereje és az üzleteinek forgalma alapozza meg azt, hogy nem egyszeri hiányról, véletlen jogsértésről van szó, hanem olyan rendszerszintű hibáról, amely évek óta fennáll.

[21] A jogsértéssel érintett fogyasztók száma kapcsán előadta, téves következtetést vont le az eljáró bíróság akkor, amikor azt állította, hogy az alperesnek bizonyítania kellett volna, hogy mindkét felügyelő vásárlóként lépett fel és szintén téves az a megállapítás, hogy az alperes nem bizonyította a két fő próbavásárló érintettségét és erre a jegyzőkönyv sem utalt. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.617/2016/4. számú ítéletének [18] pontjára, amelyben megállapításra került, hogy „[a] próbavásárlás során a fogyasztóvédelmi felügyelőség munkatársai is fogyasztói minőségben jártak el, nem kellett külön tisztázni a fogyasztói minőségük fennállását. Mindemellett a felperes kötelezettsége lett volna - ha ehhez más-más jogkövetkezményt társít -, hogy a végső fogyasztói vagy továbbértékesítői minőséget felderítse, tisztázza és annak megfelelően járjon el. Saját mulasztására jogot nem alapíthat.” Arra is hivatkozott, hogy az ellenőrzési jegyzőkönyvben az alperes próbavásárlást végző felügyelői többesszám első személyes ragozást használtak: „Próbavásárlással egybekötött hatósági ellenőrzést végeztünk (...)”, „Vásároltunk 1 db egyéb1 (...)” „Nyugtát, jótállási jegyet kaptunk.”, „Ellenőrzés végén a terméket visszaadtuk (...)”, amely szóhasználat álláspontja szerint egyértelmű utalás arra, hogy a próbavásárlás során mindkét felügyelő fogyasztóként lépett fel.

[22] A fogyasztók esetleges széles körének érintettsége kapcsán is vitatta az ítéleti megállapításokat, és kiemelte, határozatában helyesen valószínűsítette, hogy a jótállási jegy hiányosságai miatt széles fogyasztói kör lehet érintett. E körben hivatkozott az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (2)-(4) bekezdéseire, és rámutatott, az lehetővé teszi az alperesnek, hogy a bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékelje és e körben – a jogszabálysértéssel megszerzett bizonyítékon kívül – bármely bizonyítékot felhasználhatja. Álláspontja szerint köztudomású ténynek minősül, hogy a felperes üzleteit jelentős mértékű fogyasztói látogatottság jellemzi, e körben vitatást egyébként a felperes sem fogalmazott meg a keresetében. A jelentős fogyasztói látogatottságból érvelése szerint az következik, hogy jelentős számú fogyasztó is vásárol ezekben az üzletekben, így a perbeli eljárással érintett üzletben is. A jelentős számú fogyasztói vásárlás pedig azt feltételezi, hogy jótállás köteles termékek vásárlására is jelentős számú fogyasztó esetében került sor a felperes részéről, különösen akkor, ha figyelembe vesszük azt a tényt is, hogy a felperes jótállási jegyének hiányosságai 2021. május 13-a óta fennálltak. Erre tekintettel a jótállási jegy hiányossága, mint jogsértés, nemcsak a próbavásárlás során eljár két felügyelő esetében valósultak meg, hanem 2 főnél jóval nagyobb fogyasztói kör is érintett lehetett, ezért ezen körülmény súlyosító körülményként történő értékelése indokolt lehet. Erre tekintettel téves az a jogerős ítéleti megállapítás, amely szerint a jogsértés csekély számú fogyasztót (a két próbavásárló felügyelő közül az egyiket) érintette.

[23] A jogsértés időtartama tekintetében előadta, hogy az ellenőrzés célja a felperes kereskedelmi gyakorlatának ellenőrzése volt, nevezetesen a szavatossági/jótállási jogszabályok betartásának vizsgálata. A perbeli ellenőrzéssel megállapított jogsértéstől nem lehet elvonatkoztatni azt, hogy a felperes 2021. május 13-a óta folyamatosan a jogszabályi előírásoknak nem megfelelő tartalmú, hiányos jótállási jegyet/tájékoztatót ad a fogyasztók részére, ami a perbeli ellenőrzés során is bebizonyosodott és az alperesnek hivatalos tudomása volt arról is, hogy a jótállási jegy/tájékoztató hiányos, vagy félrevezető tartalma 2021. május 13-a óta folyamatosan a felperesnél. E körben arra hivatkozott, hogy előbb a felperes a nyugta hátoldalát tekintette jótállási jegynek, míg a perbeli esetben egy, a felperes által is elismert biankó jótállási jegyet használt a felperes, amelynek az a lényege, hogy a legtöbb adat, tájékoztatás ezek mindegyikében is megegyezik, legyen szó bármely, a felperes által árusított jótállásköteles termékről. Minderre figyelemmel okszerűen járt az alperes el, amikor a jogsértés időtartama körében súlyosító körülményként értékelte azt, hogy a felperes a hiányos tartalmú jótállási jegyeket 2021. májusa óta alkalmazza.

[24] Megjegyezte, nem lehet kirívóan okszerűtlen a jogsértés időtartamának mérlegelése akkor, ha ugyanazt a jogszabályi előírást ellenőrzi a hatóság és azt észleli, hogy ugyanazt a jogsértést folyamatosan, visszatérő jelleggel követi el a vállalkozás, mint jelen esetben a felperes a hiányos tartalmú jótállási jegy kiállítását és ezért a jogsértés időtartalmát az első, észlelt jogsértéstől számítja. Hangsúlyozta, a 2,5 éve folyamatosan előforduló jogsértést nem lehet rövid időnek tekinteni.

[25] Kifogásolta, hogy az eljáró bíróság nem indokolta azt, hogy a közel 60 percig tartó ellenőrzés, a próbavásárlás miatt is tekinthető rövid időnek, mely esetben lenne a próbavásárlás hosszú időnek tekinthető. Amennyiben a jogsértések időtartamának – próbavásárlások esetén – csak a próbavásárlás időszaka minősülne, akkor e mérlegelési szempont kiüresedne. Kiemelte, a perbeli esetben hiányos tartalmú jótállási jegy kiadásáról volt szó, amely jogsértés, az eljáró bíróság érvelésének elfogadása esetén, nemcsak a próbavásárlás idején valósult meg, hiszen a hiányos tartalom miatt a kötelező jótállás teljes ideje alatt csorbul a fogyasztók joga. Mivel az alperes azt állapította meg, hogy a jogsértés a jótállási igényérvényesítéssel volt kapcsolatos, ahol a jótállás az ellenőrzéskor hatályos

jogsabályi előírások alapján egy év volt egy 49.999 Ft-os vételárú tartós fogyasztási cikk esetén, tehát a jogsértés időtartama ebben az esetben az egy éves időtartam lenne, amely időtartam hosszú időnek tekinthető, ezáltal súlyosító körülményként értékelendő.

[26] A termék jelentős értékűnek minősülése körében kifejtette, önmagában a 49.999 Ft-os vételár is jelentős értéket képvisel, különösen arra tekintettel, hogy a felperes üzleteiben általában ennél az árnál jóval alacsonyabb értékű gyorsan forgó fogyasztási cikkeket FMCG (fast-moving consumer goods) értékesít. Rámutatott, egy hiteles összehasonlítási alapot, a Központi Statisztikai Hivatal által megállapított nettó átlagkeresetet vett figyelembe a jogsértéssel érintett áru értéke kapcsán. Hangsúlyozta, amennyiben egy jogsértéssel érintett áru értéke meghaladja a nettó átlagkereset 10%-át, akkor azt nem lehet csekély értékűnek tekinteni e viszonyítás szerint sem, azonban ettől függetlenül, önmagában is jelentős értékűnek minősül a 49.999 Ft. Arra is hivatkozott e körben, hogy a jogalkotó a 10.000 Ft-nál magasabb vételárú tartós fogyasztási cikkek kapcsán látta indokoltnak a kötelező jótállás, mint kiemelt minőségvédelmi jogintézmény, előírását, vagyis a 10.000 Ft olyan értéket képvisel, amely a kellékszavatossághoz képest egyfajta privilegizált védelmet érdemel. Kétségtelen tény, hogy az alperesnek hatásköre van egy akár 50.000.000 Ft-os vételárú gépjárműhöz adott jótállási jegy tartalmának ellenőrzésére is, de amennyiben azt tekintenénk viszonyítási alapnak, akkor ehhez képest nem lenne olyan eset, amikor jelentős értékű lenne a jogsértéssel érintett áru értéke, kiüresedne e mérlegelési szempont.

[27] A kereseti kérelemhez kötöttség megsértését is állította, e tekintetében a 2/2011. KK véleményben foglaltakra hivatkozott, és kiemelte, a jogerős ítélet olyan jogsértésre is alapította az alperes határozatának megsemmisítését, melyet a felperes nem is vitatott, ezáltal túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, megsértve ezzel a kérelemhez kötöttség Kp. 2. § (4) bekezdésében rögzített elvét. Kiemelte, a felperes keresetében a jogsértés jellege, a fogyasztók érdekei sérelmének köre, illetve a jogsértés mértéke, mint mérlegelési szempontok kapcsán vitatta a határozat mérlegelésének okszerűségét, a jogsértéssel érintett áru értéke kapcsán a felperes keresetében mindössze azt rögzítette, hogy a határozat indokolása e körben logikailag hibás, érdemi vitatást ennek kapcsán nem adott elő. A jogsértés súlya és a jogsértés időtartama körében azonban a kereset nem tartalmaz utalást vagy érdemi vitatást. A jogerős ítélet azonban nemcsak a fogyasztók érdekei sérelmének köre, valamint a jogsértés mértéke kapcsán vizsgálta a határozat mérlegelésének okszerűségét, hanem azt kiterjesztette a felperes által keresetében nem vitatott olyan mérlegelési szempontokra is, mint a jogsértés súlya, a jogsértés időtartama és a jogsértéssel érintett áru értéke. Utalt arra, hogy a perbeli esetben az Ákr. 123. §-a szerinti semmisségi okok nem álltak fenn.

[28] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Osztotta a jogerős ítéletben foglaltakat.

[29] Állította, az alperes tévesen összemosta a jogsértés megállapítása és az alkalmazott szankció milyenségének és mennyiségének megválasztása körében értékelendő mérlegelési körülményeket. E körben arra hivatkozott, hogy sem a felperes, sem az eljáró bíróság ítéletében nem tett olyan megállapítást, hogy a felperes által hivatkozottak (így különösen a gépi nyugta átadása és az azon szereplő adatok tekintetében) a jogsértés kimentésére alkalmasak lettek volna.

[30] Fenntartotta azon álláspontját, hogy amennyiben az alperes a jogsértés fogyasztókra gyakorolt hatását vizsgálja és veszi figyelembe súlyosító körülményként, úgy elengedhetetlen az Fttv. 4. (1) bekezdése szerinti, a fogyasztóvédelmi ellenőrzések zsinórmércéjeként szolgáló fogyasztó magatartásának vizsgálata. E körben kifejtette, hogy az átlagfogyasztó a nyugtát rendszerint megőrzi, hiszen a kellékszavatossági igény érvényesítése esetén a fogyasztónak kell bizonyítania a szerződés létrejöttét. Kétségtelen, hogy a fogyasztó nem minden esetben van tisztában azzal, hogy pontosan miért, milyen jogszabályi előírás okán szükséges

megőriznie a nyugtát, de a tartós fogyasztási cikkek esetében széleskörben és köztudomásúnak tekinthető módon elterjedt a nyugta megőrzésére vonatkozó magatartás az átlagfogyasztók körében. A nyugta megőrzése a felperes általi értékesítés esetén azért is tekinthető általános gyakorlatnak, mert Magyarország teljes területén a nyugta hátoldala szolgál a jótállási jegyként, kizárólag az alperes illetékességi területén volt egy olyan időszak (2023. év, azaz a tárgyi ügyben vitatott ellenőrzés is ezen időszakban zajlott le), amikor a felperes eltért ezen országos gyakorlatától, mert az alperes minden más fogyasztóvédelmi hatóságtól eltérő gyakorlatot követett. Erre tekintettel a konkrét próbavásárlásnál az alperes okszerűtlenül hagyta figyelmen kívül, hogy a felperes a jótállási jeggyel együtt átadta a gépi nyugtát, amely az alperes által a jótállási jegy kiállítása körében megállapított jogsértés fogyasztókra gyakorolt hatásának vizsgálata körében — az átlagfogyasztói magatartásra tekintettel — kizárja, hogy a konkrét esetben a jogsértés súlyosnak minősül, annak a fogyasztói jogokra gyakorolt hatása tekintetében.

[31] Egyetértett az ítélet azon megállapításával is, hogy az alperes kirívóan okszerűtlenül állapította meg a jogértés időtartamát. Nem vitatta, hogy az alperes korábban is hozott már határozatot a felperes jótállási jegyével kapcsolatos gyakorlata tekintetében, ugyanakkor ebből nem következik, hogy a felperes gyakorlata ezen határozatok óta változatlanul jogsértő lett volna minden egyes vásárlás során kiállított jótállási jegy tekintetében. Hangsúlyozta e körben, hogy az alperes nem hivatkozott olyan bizonyítékra, amely alátámasztaná azon feltételezését, hogy a 2021. májusa óta eltelt időben a felperes minden egyes fogyasztói adásvételi szerződés megkötése során a jogszabálynak nem megfelelő jótállási jegyet állított volna ki. Érvelése szerint az alperes kizárólag abban az esetben állíthatná, hogy a felperes kereskedelmi gyakorlata széleskörű — és ekként súlyos — és nem csak egyedi, emberi hibára vezethető vissza, ha valamennyi, a felperes által kiállított és átadott jótállási jegy tekintetében megállapítja a jogsértést, ilyen vizsgálatra azonban tudomása szerint, nem került sor.

A Kúria döntése és jogi indokai

[32] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint érdemben nem alapos.

[33] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[34] A Kúria először az alperes felülvizsgálati kérelmének kereseti kérelemhez kötöttség megsértésére vonatkozó állítását vizsgálta.

[35] Az alperes e körben azt állította, hogy a felperes nem vitatta a jogsértés súlyát, annak időtartamát és a jogsértéssel érintett áru értékét, mint mérlegelési körülményeket, az eljáró bíróság ennek ellenére ezen határozati megállapításokat is felülvizsgálta.

[36] A Kúria e körben megállapította, a felperes keresetében általánosságban azt állította, hogy az alperes téves következtetéseket vont le az állítólagos felperesi jogsértés fogyasztókra gyakorolt hatásáról, továbbá nem megfelelően vett figyelembe mérlegelési szempontokat, megsértve ezzel az Fgytv. 47. § (5) bekezdésében foglalt mérlegelési körülményeket. A mérlegelési szempontok megsértése körében pedig kifejezetten hivatkozott arra keresetében (II.1. pont), hogy „jogsértő azon mérlegelési jogkörben kifejtett alperesi megállapítás, amely súlyosnak értékeli a felperesi jogsértést annak a fogyasztók tájékoztatáshoz fűződő jogára gyakorolt hatása tekintetében”, „ugyanis a gyakorlatban önmagában csak a jótállási jegy, vagy csak a nyugta is elegendő minden esetben a fogyasztói jogok gyakorlásához, ezáltal a

fogyasztói igény/érdekérvényesítéshez fűződő jog sérelme nem állapítható meg”. Állította, jogsértő, hogy az alperes a jogsértés jellegét önmagában súlyosító körülményként vette figyelembe.

[37] Keresetében emellett állította azt is, hogy téves az az alperesi érvelés, hogy a jogsértés a fogyasztók széles körét érinthette, ami érvelése szerint érinti a jogsértés időtartama körében tett alperesi megállapítást is. E körben utalt arra, hogy a perbeli jogsértés a felperes egyszeri mulasztása, nem általános gyakorlata. Keresetének II.2. pontjában vitatta emellett, hogy az alperes jogszerűtlenül vonta le azt a következtetést, hogy az állítólagos felperesi jogsértés valamennyi jótállás-köteles termék vonatkozásában fennáll. Végül pedig keresetének II.3. pontjában a felperes a jogsértéssel érintett áruk értéke körében tett alperesi indokolás téves voltát állította.

[38] A fentiek alapján az állapítható meg, hogy a felperes keresetében a jogsértés súlya, időtartama és a jogsértéssel érintett áru értékére vonatkozó alperesi megállapításokat is vitatta, az eljáró bíróság erre figyelemmel azokat a kereseti kérelem kereteit megtartva, jogszerűen vizsgálta felül. Minderre tekintettel a jogerős ítélet a Kp. 85. § (1) bekezdésének megfelelően a kereset korlátai között járt el, az alperes tehát tévesen állította a kereseti kérelemhez kötöttség megsértését felülvizsgálati kérelmében.

[39] A Kúria rögzíti, nem volt vitatott, hogy a felperes a megállapított jogsértést (jótállási jegy hiányos adattartama) nem vitatta, pontosított keresetében kizárólag a fogyasztóvédelmi bírság összegét kifogásolta, állítva az Fgytv. 47. § (1) és (5) bekezdéseinek, továbbá a Kp. 85. § (5) bekezdésének megsértését.

[40] Az alperes felülvizsgálati kérelmében vitatta azt a jogerős ítéleti következtetést, hogy a jogsértés az alperes megállapításával szemben nem tekinthető súlyosnak. E körben a Kúria rámutat, az alperes határozatában e mérlegelési körülmény kapcsán arra hivatkozott, hogy a jogsértés tájékoztatási jellegű jogszabályi előírások megsértését jelentette, továbbá, hogy a felperes a hiányos jótállási jegy átadásával súlyosan megsértette a fogyasztók tájékoztatáshoz és érdekérvényesítéshez fűződő alapvető jogát, mert a hiányos tartalmú jótállási jegy miatt a fogyasztó nem tudhatja, hogy milyen idejű kötelező jótállás vonatkozik a termékre, nem is tudja beazonosítani később a terméket a gyártójának és megnevezésének hiányában. A jogerős ítélet ezzel szemben e körben arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes okszerűtlenül hagyta figyelmen kívül, hogy a felperes a jótállási jeggyel együtt átadta a gépi nyugtát, amellyel utóbb a jótállási igény érvényesíthető, ezért a jogsértés fogyasztókra gyakorolt hatása a konkrét esetben nem volt súlyos, figyelemmel az Fttv. 4. §-ában rögzített átlagfogyasztó zsinórmércéjére is.

[41] A Kúria az alperes felülvizsgálati érvelésével kapcsolatban kiemeli, azt, hogy az Áfa tv. alapján a felperes nyugta kibocsátására köteles, az eljáró bíróság jogerős ítéletében nem tette vitássá. Az alperes érvelésével szemben a jogerős ítélet nem azt állította, hogy azt, hogy a felperes a jótállási jegy mellett nyugtát is kibocsátott, enyhítő körülményként kell figyelembe venni, hanem azt állította, hogy az, hogy a felperes a nem vitásan hiányos adattartalmú jótállási jegy mellett a nyugtát a fogyasztó részére átadta, azt eredményezi, hogy a jogsértés fogyasztókra gyakorolt hatása a konkrét esetben nem tekinthető súlyosnak. A jogerős ítélet tehát nem enyhítő körülményként hivatkozott a nyugta kibocsátására és fogyasztó részére történt átadására, hanem a konkrét jogsértés valamennyi szempontjának figyelembe vételével következtetést vont le a perbeli jogsértés fogyasztói jogokra gyakorolt hatásáról, kiemelve, hogy a jótállási jegy és a nyugta, illetve önmagában csak a nyugta is alkalmas lett volna utóbb a jótállási igény érvényesítésére.

[42] Az alperes által idézett kúriai ítélet (Kfv.II.37.617/2016/4.) éppen azért nem releváns a perbeli ügyben, mert a felperes nem vitatta, hogy a jótállási jegy hiányos volt, vagyis, hogy a jogsértés megtörtént, a felhívott kúriai ítélet szerinti jogerős ítélet pedig akként érvelt, hogy

azzal, hogy a Korm. rendelet szerinti adatok a jótállási jegy helyett a számlán feltüntetésre kerülnek, a jogsértés nem állapítható meg. A perbeli esetben azonban nem az volt kérdéses, hogy a jótállási jegy hiányos volt-e (és így a jogsértés megtörtént-e), hanem az, hogy az, hogy a jótállási jegy hiányosan került kitöltésre, jelenti-e a fogyasztói jogokra gyakorolt *súlyos* hatást, vagyis, hogy ez a jogsértést önmagában súlyossá teszi-e.

[43] A jogerős ítélet nem vonta kétségbe, hogy a jótállási jegy hiányosságai a fogyasztói jogok gyakorlását érintik, azonban a perbeli konkrét esetben azt állította, hogy mivel a gépi nyugta a jótállási jeggyel átadásra került, *súlyos* jogsértés nem állapítható meg. Minderre tekintettel a felülvizsgálati kérelemnek az öt fogyasztói alapjogra való hivatkozása a perbeli kontextusban nem volt releváns, mert a jótállási jegy hiányai azt eredményezhetik, hogy a fogyasztó vagyoni érdekei és tájékoztatáshoz való jogai sérülhetnek. A Kúria teljes mértékben osztja az alperes jótállási jegy céljával kapcsolatban kifejtett felülvizsgálati érvelését, továbbá, hogy amennyiben a jótállási jegy adatai hiányosak, sérül(het)nek a fogyasztók jogérvényesítéshez fűződő jogai. Önmagában azonban ez, további tényállási elem és indokolás nélkül nem minősíti a jogsértést súlyossá, mert a jogalkotó éppen azért tekintette jogsértésnek a jótállási jegy hiányosságát, mert az a fogyasztók igényérvényesítési jogát csorbíthatja. Ahhoz, hogy e jogsértés súlyosnak minősüljön, további tényállási elemek megléte szükséges.

[44] Helyesen érvelt e körben a felperes felülvizsgálati ellenkérelmében azzal, hogy amennyiben az alperes a jogsértés fogyasztókra gyakorolt hatását kívánja értékelni, úgy figyelemmel kell lenni az Fttv. 4. § (1) bekezdése szerinti, a fogyasztóvédelmi ellenőrzések zsinórmércéjeként szolgáló átlagfogyasztó magatartására, a tartós fogyasztási cikkek esetében ugyanis széleskörben elterjedt a nyugta megőrzésére vonatkozó magatartás az átlagfogyasztók körében.

[45] A perbeli esetre vonatkoztatva a Kúria hangsúlyozza, releváns az a körülmény, hogy a perbeli próbavásárlás esetében a felperes a jótállási jeggyel együtt átadta a gépi nyugtát, ami az alperes által a jótállási jegy kiállítása körében megállapított jogsértés fogyasztókra gyakorolt hatásának vizsgálata körében — az átlagfogyasztói magatartásra tekintettel — kizárja, hogy a konkrét esetben a jogsértés súlyosnak minősüljön.

[46] Az alperes felülvizsgálati kérelmében vitatta a jogsértés mértékét is, állítva, hogy a jogerős ítélet okszerűtlenül állapított meg a körben alperesi jogsértést, hogy a nem megfelelő tartalmú jótállási jegy a felperes által árusított minden – vagyis a próbavásárlással nem érintett – jótállás köteles termékre fennáll. A Kúria e körben mindenekelőtt arra mutat rá, hogy az alperes határozatának indokolása e sommás megállapításon túl semmifajta további indokolást nem tartalmaz.

[47] A Kúria kiemeli továbbá, az alperes BP/2200/08981-2/2023. számú, eljárást megindító végzésében a egyéb televízióhoz tartozó jótállási jegy tartalmának a vizsgálata miatt indított a felperessel szemben hivatalból eljárást. Az alperes ugyanis a perbeli esetben egy darab próbavásárlást folytatott, egy darab jótállással érintett terméket illetően, a felperessel szemben a hatósági eljárást e termék hiányos jótállási jegyének okán indította meg, határozatának megállapításait e próbavásárlás eredményére, és ezen egy termékre kiállított jótállási jegyre alapította, és ezen egy darab próbavásárlás során kiállított egy darab jótállási jegy alapján állította, hogy „a nem megfelelő tartalmú jótállási jegy a Társaság által árusított valamennyi jótállás köteles termék vonatkozásában fennáll”. A Kúria kiemeli, az alperes úgy tett megállapítást a felperes által árusított valamennyi jótállás köteles termékre kiállított jótállási jegyre nézve, hogy mindösszesen egy darab jótállás köteles terméket vásárolt, amelynek során egy darab jótállási jegy került kiállításra. Az pedig, hogy az alperes egy ügyletből további bizonyítás, indoklás, érvelés nélkül tesz általános, valamennyi jótállás köteles terméket érintő jogsértésre vonatkozó állítást, és azt ekként veszi súlyosító

körülménynek, jogsértő, a jogerős ítélet teljes mértékben megalapozott megállapításai alapján. A Kúria teljes mértékben osztja a jogerős ítélet azon megállapítását, amely szerint az alperesi határozat indokolása e részben bizonyítás nélkül tett végletesen induktív (egy esetből az összesre való) következtetés, ami bizonyítottság hiányában önmagában is az ügy érdemére kiható jogszabálysértés.

[48] Az az alperesi feltételezés, amely szerint, ha egy vállalkozás 2021 óta folyamatosan hiányos tartalmú jótállási jegyet ad át a fogyasztók részére, akkor nem lehet egyedi, egyszeri hiányosságról beszélni, feltételezésen alapuló, alá nem támasztott alperesi állítás, amelynek elfogadása teljesen önkényes jogértelmezéshez vezetne, azáltal, hogy egy egyedileg vizsgált esetből bármilyen általános megállapítás levonását tenné lehetővé. Az, hogy az alperes által egyértelmű a kapcsolat e jogsértések között, nem elégíti ki az alperest terhelő indokolási kötelezettséget, márpedig a határozatban e körben az alperes csupán megállapítást tett, a megállapítást alátámasztó érvelést nem. A felülvizsgálati kérelemben e körben előadott érvekből pedig (a felperes piaci ereje és üzleteinek forgalma, illetve az, hogy a jótállási jegyen sor sem volt a termék vételárának) önmagában nem következik az az egyetlen terméket érintő egyetlen próbavásárlásból, hogy e jogsértés a felperes *valamennyi* jótállás-köteles termékét érinti.

[49] A jogsértéssel érintett fogyasztók számának körében a Kúria az alábbiakat állapította meg. A perben nem volt vitás, hogy két fő felügyelő volt jelen a perbeli próbavásárlás során, amely körben a jogerős ítélet arra a megállapításra jutott, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a próbavásárlás során mindkét felügyelő valóban fogyasztóként lépett fel, erre utaló adatot a jegyzőkönyv sem tartalmaz. Az alperes e körben a Kúria Kfv.II.37.617/2016/4. számú ítéletének [18] bekezdésére hivatkozott, amely szerint a „próbavásárlás során a fogyasztóvédelmi felügyelőség munkatársai is fogyasztói minőségben jártak el, nem kellett külön tisztázni a fogyasztói minőségük fennállását”. Ezen BHGY-ban közzétett határozat alapján pedig a jogerős ítéletben foglaltakkal szemben az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy nem kellett bizonyítania, hogy mindkét próbavásárlást végző fogyasztóként lépett fel. A Kúria erre figyelemmel a jogerős ítélet [14] bekezdésének erre vonatkozó megállapításait törli.

[50] A fogyasztók esetleges széles körének érintettsége kapcsán az alperes határozatában megállapította, hogy a jogsértés bizonyíthatóan a felügyelőket (két fő) érintette, ugyanakkor megjegyezte, hogy – tekintettel arra, hogy a felperes 2021. május 13-a óta tud a jótállási jegy nem megfelelőségéről – a jogsértés a fogyasztók széles körét érinthette, hiszen a felperes üzleteit jelentős mértékű napi fogyasztói látogatottság jellemzi és 2021. május 13-a óta több, mint két és fél év már eltelt.

[51] A Kúria e körben hangsúlyozza, az Fgytv. 47. § (5) bekezdés a) pontjának előírása szerint az alperes a fogyasztóvédelmi bírság kiszabása kapcsán figyelembe veszi egyebek mellett a jogsértéssel érintett fogyasztók számát. A jogszabály tehát nem a feltételezetten érintetteket, vagyis azokat rendeli figyelembe venni, akiket a jogsértés esetlegesen érinthetett, hanem azokat, akiket a perbeli, konkrét jogsértés ténylegesen érintett. Az alperes a perbeli esetben egy terméket érintő egy próbavásárlást végzett, amely konkrétan két fő próbavásárlót érintett, vagyis az Fgytv. 47. § (5) bekezdés a) pontja szerinti jogsértéssel érintett fogyasztók számánál kizárólag e két főt vehette volna figyelembe, hiszen tényszerűen e két főt érintette a egyéb1 márkájú televíziókészülék jótállási jegyének hiányossága. Az alperes ezen túl jogsértő módon vette figyelembe, hogy a felperes 2021. május 13-a óta tud a jótállási jegy meg nem felelőségéről, mert a perbeli jogsértés nem általában a jótállási jegy hiányossága, hanem a próbavásárlással érintett egy darab egyéb1 televízióhoz kapcsolódó jótállási jegy hiányossága, figyelemmel arra, hogy a hatósági eljárásnak kizárólag ez képezte tárgyát. A jogsértéssel érintett fogyasztók számának értékelésekor a jogalkotó az adott jogsértéssel érintett

fogyasztók számának értékelését várja el, nem általánosan pl. a jótállási jegyek hiányosságával érintett fogyasztók számának figyelembe vételét. Az, hogy a felperes üzleteit naponta jelentős számú fogyasztó látogatja, e mérlegelési szempont körében szintén nem lehet figyelembe venni, mert az szintén nem az adott konkrét jogsértéshez kapcsolódik. Amennyiben a jogalkotó az adott társaság piaci erejét kívánta volna a jogsértéssel érintett fogyasztók számánál az értékelés körébe vonni, kifejezetten erre vonatkozó mérlegelési szempontot írt volna elő az értékelési szempontok között. Nem kétséges, hogy a jelentős fogyasztói látogatottságból az következik, hogy jelentős számú fogyasztó vásárol a felperesi üzletekben, ez azonban csak azt támasztja alá, hogy a jogsértéssel feltételeesen mekkora számú fogyasztó lehet érintett, nem a tényleges érintettséget, ahogyan az is, hogy a felperes 2021. május 13-a óta tud a jótállási jegy nem megfelelőségéről. Minderre figyelemmel az alperes erre irányuló érvelése nem volt alapos.

[52] A jogsértés időtartama körében a Kúria az alábbi megállapításokra jutott. A perbeli esetben a jogsértés egy egyéb1 márkájú televíziókészülék vásárlásához kapcsolódik. Az alperes határozatában az erre vonatkozó bizonyítékot mutatta be és értékelte, ezen túlmenően csak állította, hogy a felperes jótállási tájékoztatása 2021. május 13. óta nem felel meg a Korm. rendeletben előírt követelményeknek, ezen állítását azonban sem a felperes jótállási jegyekkel kapcsolatos gyakorlatának bemutatásával, sem egyéb módon (pl. további próbavásárlásokkal, jótállási jegyekkel) nem igazolta.

[53] Az alperes azon felülvizsgálati kérelemben kifejtett érvelése, amely szerint hivatalos tudomása van arról, hogy a jótállási jegy 2021. május 13-a óta hiányos, illetve félrevezető tartalmú, nem alapos hivatkozás a jogsértés időtartama tekintetében sem. Ahogyan a Kúria a fentiekben kiemelte, a perbeli jogsértés egy darab termék vásárlásához kötődik, az ahhoz kapcsolódó jogsértés ezért nem lehet 2021. májusa óta fennálló. A jogerős ítélet helytállónan hivatkozott arra, hogy az Fgytv. 47. § (5) bekezdés c) pontja az (a vállalkozás által korábban elkövetett bármely jogsértés), amelynek körében figyelembe vehető az, hogy az alperes a felperest e jogsértés miatt korábban már felelősségre vonta. Mindez azonban nem eredményezheti azt, hogy a határozattal értékelt, konkrét jogsértés 2021. május 13-a óta fennáll.

[54] Végül a jogsértéssel érintett áru értéke körében a Kúria az alábbi megállapításokra jutott. A jogerős ítélet nem fogadta el az alperes e körben tett azon megállapítását, amely szerint a nettó átlagkereset [2023. októberében (kedvezmények nélkül) 375.300 forint] 10%-át kis mértékben meghaladó értékű (13,32% - 49.999 forint) áru jelentős értékűnek minősül. A Kúria e körben mindenekelőtt rámutat, helyesen járt el akkor az alperes, amikor a Központi Statisztikai Hivatal hivatalos és hiteles adatát, a nettó átlagkeresetet vette figyelembe, mert az ehhez történő viszonyítás objektív megközelítést tesz lehetővé. Az alperes azon következtetése azonban, amely szerint a nettó átlagkereset 10%-át, vagyis 37.500 forintot meghaladó értékű áru jelentős értékűnek minősül, nem okszerű következtetés. Mindez ugyanis azt jelentené, hogy valamennyi, a nettó átlagkereset 10%-át meghaladó értékű áru jelentős értékű árunak minősülne, ami kiüresíti a jogsértéssel érintett áru értékelésére vonatkozó mérlegelési szempontot, mert aránytalanságot okoz, és a fokozatosságot sem tükrözi.

[55] Az, hogy a jogalkotó a 10.000 forintnál magasabb vételárú termékekre írt elő jótállási jegy kibocsátása iránti kötelezettséget, csak azt támasztja alá, hogy az ezen értékű áruk rendszerint tartós fogyasztási cikkeknek minősülnek, azonban abból okszerű következtetés az áru értékére nézve nem vonható le.

[56] Az alperes által felhozott példa, vagyis egy akár 50 millió forintos gépjárműhöz kibocsátott jótállási jegy tartalmának ellenőrzésére kiterjedő hatáskör az alperes érvelésével szemben nem üresíti ki e mérlegelési szempontot, mert nincs arra vonatkozó előírás, hogy

kizárólag az 50 millió forintot meghaladó értékű áru minősülhet jelentős értékűnek. Az ésszerű megközelítés az, hogy a nettó átlagkereset 10%-ánál magasabb, de nyilvánvalóan nem az 50 millió forint értékű áru az, amely jelentős értékű árunak minősül.

[57] Az alperes végül felülvizsgálati kérelmében állította, hogy a jogerős ítélet megsértette a Kúria Kfv.37.095/2023/4. számú ítéletében foglaltakat, mert az alperes határozatát annak ellenére semmisítette meg, hogy annak mérlegelése jogszerű volt, és utalt a Kúria Kfv.38.011/2015/3. számú ítéletében foglaltakra is, a jogsértés vagyoni érdekének figyelembe vétele és a jogsértő állapot megállapítása kapcsán. E körben a Kúria kiemeli, a perbeli alperesi mérlegelés a fentiekben kifejtettek szerint okszerűtlen volt, így a jogerős ítéleti döntés jogszerű. A jogerős ítélet továbbá nem állította, hogy a jogsértés súlyánál a fogyasztók vagyoni érdekének sérelmét nem kell figyelembe venni. A jogsértés időtartama tekintetében a hivatkozott, Kfv.38.011/2015/3. számú ítélet a termék árának megváltozását vette figyelembe a jogsértés kezdő időpontjaként, a perbeli jogsértés kapcsán azonban ilyen időpont nincs, a jogsértés egy kifejezett áruhoz kapcsolódóan kiállított jótállási jegyhez kapcsolódott. A Kúria Kfv.37.328/2024/6. számú ítéletében foglaltaktól való eltérés körében a Kúria rámutat, azzal, hogy a bírság összege körében a jogerős ítélet a megismételt eljárásra iránymutatást adott, nem vonta el az alperes mérlegelési körét, hanem a Kp. 86. § (4) bekezdése szerinti törvényi kötelezettségének tett eleget. A Kúria Kfv.37.617/2016/4. számú ítéletében foglaltaktól való eltérés a jótállási jegy tartalma tekintetében szintén nem állapítható meg, egyrészt a perbeli esetben a jogsértést a felperes maga sem vitatta, másrészt a jogerős ítélet indokolása maga is akként fogalmaz: „kétségtelen, hogy a bírói gyakorlat szerint a jótállási jegy kötelező tartalmi elemeit magának a jótállási jegynek kell tartalmaznia”.

[58] A fentiekben kifejtettek tekintetével a Kúria az eljárt bíróság ítéletét, az indokolás részbeni módosításával, a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Kúria az eljárt bíróság által a megismételt eljárásra adott utasításokat a jogerős ítélet indokolásának részbeni módosítása ellenére nem érintette, figyelemmel arra, hogy a jogerős ítélet annak figyelembe vételét írta elő, hogy a jogsértéssel érintett fogyasztók száma csekély, amely megállapítás nemcsak az egy, hanem a két érintett fogyasztóra is érvényes.

A döntés elvi tartalma

[59] *A fogyasztóvédelmi bírság kiszabása során önmagában a jogsértés, és az, hogy a jogsértés a fogyasztói jogokat hátrányosan érinti, nem támasztja alá a jogsértés súlyos voltát.*

[60] *A próbavásárlással érintett termékre vonatkozó jótállási jegy hiányosságából további bizonyítás és indokolás nélkül nem tehető megállapítás az adott társaság valamennyi jótállás köteles termékére.*

[61] *A jogsértéssel érintett fogyasztók számának körében kizárólag az adott jogsértéssel ténylegesen érintettek vehetők figyelembe, az, hogy kiket érinthetett a jogsértés, nem értékelhető.*

Záró rész

[62] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján a felek kérelmének hiányában tárgyaláson kívül járt el.

[63] A Kúria a felperes részére járó felülvizsgálati perköltséget a felperes által felszámítottak alapján állapította meg és annak megfizetésére az alperest a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése, (5) bekezdése, 82. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

[64] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető teljes személyes illetékmentessége folytán az Itv. 50. § (1) bekezdése szerinti összegű és az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján fennálló tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése folytán az állam terhén marad.

[65] Az ítélettel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. január 21.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
előadó bíró

Dr. Dobó Viola s.k.
bíró

Dr. Hajas Barnabás s.k.
bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő